

به جوانان پرولتر

علیه نظم بین المللی سرمایه و جنگ‌های آن؛ برای جامعه‌ای عاری از استثمار

نظام سرمایه، با وجود نقش تاریخی‌اش در توسعه علم و تکنیک، مدت‌هاست که کارکرد خود را از دست داده است. ظرفیت عظیم تولیدی بشر به جای تأمین نیازهای همگان، در خدمت غارت ارزش اضافی، گسترش بازارها و رقابت سرمایه‌ها قرار گرفته است؛ رقابتی که استثمار کارگران را تشدید می‌کند، محیط زیست را ویران می‌سازد و ثروت را در دست اقلیتی متمرکز می‌کند، در حالی که میلیون‌ها انسان در فقر به سر می‌برند.

رقابت بر سر بازارها، منابع و مناطق نفوذ، از جنگ اقتصادی به جنگ نظامی می‌انجامد. درگیری‌های نظامی جاری نه انحرافی تصادفی و نه نتیجه هوس حاکمان، بلکه بیان تناقض‌های ذاتی سرمایه‌اند. این نظام با منطق انباشت و رقابت خود پیش می‌رود و اصلاح آن به نظامی انسانی، توهمی بیش نیست. دولت‌ها، فارغ از رنگ و اشکال سیاسی‌شان، مجریان حرکت سرمایه و منافع طبقه حاکم‌اند. **تنها بدیل بربریت سرمایه، کمونیسم است:** جامعه‌ای بی طبقه، بدون کار مزدی و پول، که در آن کار و محصولات به کالاهایی برای فروش بدل نمی‌شوند و تولید و توزیع بر اساس نیازهای واقعی انسان‌ها، نه قدرت خریدشان، سازمان می‌یابد؛ جامعه‌ای مبتنی بر همکاری و همبستگی، نه رقابت.

مبارزه برای این چشم‌انداز از دفاع امروزین از نیازهای کارگران، خانواده‌هایشان، جوانان و بازنشستگان جدا نیست: مبارزه برای افزایش دستمزدها و مستمری‌ها، علیه قراردادهای موقت و ناامنی شغلی و برای کاهش ساعات کار. حضور فعال جوانان طبقه کارگر در اعتصاب‌ها و تظاهرات، ضرورتی حیاتی است.

این مبارزه به شکل و تعهد نیاز دارد. آماده‌شدن امروز یعنی توانایی «یورش دیگر به آسمان» را به دست آوریم؛ هنگامی که شرایط مادی رهایی از این نظام پوسیده فراهم شود. جوانانی که از این جامعه ناعادلانه و ستمگر رنج می‌برند، با پیوند دوباره با سنت انقلابی، کمونیستی و انترناسیونالیستی می‌توانند راه رهایی را بکشایند.